

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det færøste Landbrug, der som bekendt væsentlig er baseret paa Jaareavl, har til alle Tider haft en meget farlig Fjende i Røvsuglene, navnlig i Ravnen, som ved Foraarstide antreter store Ødelæggelser blandt de udfødte Lam. Jaarenes Læmningstid falder nemlig paa denne Aarstid, dinkrent samtidig med Ravnens Ængletid, og Ravnene, naar den har Unger, gribst og overordentlig dristig til at staae disse Føden, navnlig ved at røbe af de spæde Lam, overfor hvilke den har saa meget friere Spil, som disse lige saa vel som Jaarene i det hele taget paa Færøerne, gaa ude behalv Aaret igennem uden at være underkastede noget stadigt Tilshyn. Ravnens Dristighed gaar endog undertiden saa vidt, at den overfalder voksne Jaar, naar disse efter nylig overstaaet Vinter ere asmagrede og affræstede. Desuden gør Ravnene ofte megen Skade i Fuglebjærgene, idet den dræber ynglende Fugle og raver Æg fra disse, navnlig fra den for Verne saa vigtige Bjærgfugl Lomvæn.

En Modarbejdelse af disse Ødelæggelser maa i det væsentlige ske ved at tilintetgøre den udbrugede Ravnængel, idet Borttagelsen af Æg fra Næderne kun antages at bevirke, at Ravnene paany lægger Æg; men der møder herved den Vanskelighed, at Ravnene erfaringsmæssig som Regel ikke røver i den Hauge, hvor den har sin Nede, men derimod i andre fjærnereliggende Hauger, navnlig saadanne, hvor den fra sin Nede kan se Lammene i Fjældet, saaledes f. Eks. fra Hauger paa den anden Side af Fjorde eller Sunde. I det saaledes Gjæerne af den Hauge, hvor Ravnene hører hjemme, ofte ingen direkte Interesse have i Udryddelsen af denne og dens Ængel, vises der ofte fra deres Side Vigegyldighed i saa Henseende, medens det paa den anden Side ofte er forbundet med store Vanskeligheder og Bekostninger for de skadelidende Haugeejere, der savne Lokal-kendskab og Kundskab om, hvor de skulle søge Ravnens Nede, og som derhos kun med vedkommendes Samtykke kunne foretage Efterfølgningen i den fremmede Hauge, selv at staae sig denne Plage fra Halsen.

Der har derfor fra gammel Tid af i Skikkelse af den saakaldte Næbbetold paahvillet den færøste Befolkning en almindelig Pligt til at deltage i Udryddelsen af skadelige Røvsugle.

Denne hævdes imidlertid ved Loven af 18de Marts 1881, hvis Tilblivelse skyldtes Klager over, at Udbyttet af denne almindelige Forpligtelse ikke stod i Forhold til den derved foranledigede Byrde, ligesom man ogsaa gik ud fra, at Røvsuglernes Afgaen i Antal og den almindelige Udbredelse af Skydevaaben for Fremtiden vilde medføre, at de ikke vare saa farlige for Lammene som før.

Det har imidlertid i de siden da forløbne Aar vist sig, at saadanne særlige Lovbestemmelser, hvorved der paalægges ogsaa andre end de direkte interesserede en Pligt til at efterstræbe Røvsuglene, ikke kunne undværes. Man har prøvet at udsætte Præmier for Drabet af hver Ravn. Saaledes har Lagtinget allerede i Samlingen 1881 og i hver enkelt siden da tilbagevendende Samling vedtaget at yde en Præmie af 15 Ore af Amtsrepartitionsfonden for hver dræbt Ravn eller Krage, og i et enkelt Syssel — Waagø Syssel — har man endog forhøjet denne Præmie med hderligere 48 Ore for hver dræbt Fugl; men disse Bestræbelser have ikke frugtet, og Klagerne over Ødelæggelserne blandt Lammene ligesom ogsaa i Fuglebjærgene have i de senere Aar lydt højere og højere.

I Aaret 1889 indkom der derfor et Andragende til Lagtinget fra Jordbrugere i Ordevig paa Suðerø, hvori der anholdtes om, at det maatte blive gjort til Pligt for hver Bygds Gjere at efterstræbe de deri ynglende Ravne og tilintetgøre deres Næder. Efter at Behandlingen af denne Sag var bleven udsat til den paafølgende Samling i Sommeren 1890, vedtog Lagtinget i den sidste i Tilslutning til Andragendet og i Henhold til et af det i den Anledning nedsatte Udvalg affattet Udkast et Lovforslag, hvis Titel man har overladt Justitsministeriet at bestemme, og hvis Indhold i alt væsentligt stemmer med nærværende Forslag. Det fremhæves saavel i Udvalgets Betænkning som i Lagtingets Indstilling, at man under Sagens Behandling har haft Djet aabent for Spørgsmaalet om Berettigelsen til at Hensyn til den Skade, som andre lide, at paalægge dem, der selv ikke lide nogen Skade af de ynglende Ravne, desuagtet at sætte sig i Bekostning og Ulejlighed for at udrydde disse, men Spørgsmaalet besvares bægge Steder i samme Retning som i det af